

Micromega MyDac – Oh My...

Door Werner Ero

Alhoewel voor sommigen onder ons misschien nog steeds een grote onbekende, behoort het Franse Micromega al vanaf haar start in 1987, tot één van de meest bijzondere en vooruitstrevende voorhoedelopers van de digitale muziekindustrie. Niet alleen was de vormgeving in die beginjaren met gebruikmaking van doorzichtige plexiglas topcovers, erg afwijkend en vooral origineel, ook het merk zelf was in 1988 de eerste fabrikant ter wereld die het CD loopwerk en de D/A-converter, ter kwaliteitsverhoging, in verschillende behuizingen onderbracht. Bij de recent geïntroduceerde MyDac, ontbreekt dit uiterlijk vertoon eigenlijk volledig en is de eerste indruk er eigenlijk vooral één van een licht, klein plastic doosje, verkrijgbaar in de kleuren zwart en wit.

Wanneer ik de DAC een week later in mijn eigen luisterruimte uit zijn overigens ingenieus gevouwen kartonnen verpakking bevrijd, ben ik dan ook niet meteen laaiend enthousiast. O.K., ondanks de lichtgewicht constructie en materiaalkeuze, is het kastje (14 cm breed, 14cm diep en 3,5 cm hoog) verder wel keurig netjes afgewerkt en is de Micromega merknaam chique over de bijna volledige breedte, licht verzonken aangebracht. Maar verder levert de eerste visuele inspectie weinig bijzonders en zeker geen stof voor een kwaliteitshype op. De aan de voorzijde centraal aangebrachte inham, bevat een massief aluminium duimwiel. Hiermee kunnen naast een stand-by optie, ook de drie aanwezige 24-bit geschikte ingangen worden geselecteerd. De achterzijde is mede door het geringe aantal aansluitingen, keurig ingedeeld. Met naast een 'scheerapparaten' netaansluiting, ook de chassisdelen voor een paar vergulde analoge uitgangen en de drie digitale ingangen (optisch, USB klasse 1 en 2 en coaxiaal). Een minpuntje vind ik dat de twee analoge RCA ingangsdelen vrij dicht op elkaar zitten. Met standaard interlinks gaat het allemaal nog prima, maar wil je van echt serieuze kabels gebruik maken, dan kunnen vooral exemplaren die connectoren bevatten die je aan moet draaien, de nodige problemen geven.

Wat de behuizing van de MyDac betreft, blijkt bij navraag dat de kunststof behuizing juist een weloverwogen en doordachte beslissing is geweest. Het gedrag van elektrische velden is in een niet magnetische behuizing namelijk veel beter voorspelbaar en beheersbaar dan in een metalen omgeving. Wanneer ik de technische gegevens doorneem, blijkt de MyDac ondanks zijn geringe prijs, werkelijk volgepakt met serieuze high tech componenten. Zo bevat het apparaat ondanks zijn geringe afmetingen, twee speciaal ontworpen schakelende voedingen. Eén voor het digitale en één voor het analoge deel. Bij het ontwerpen ervan is er vooral veel aandacht aan een extreem ruis- en storingsvrij functioneren besteed. Iets wat bij een product waar voeding, digitaal circuit, D/A-conversie en analogoog circuit, op zo'n kleine oppervlakte bij elkaar zitten, een absolute vereiste is. Voor het asynchrone USB gedeelte wordt verder de befaamde XMOS chip ingezet, terwijl de S/PDIF ontvanger gebruik maakt van de Wolfson WM8804 met zijn uitstekend lage jitterwaarden onder de 50 picoseconden. Naast de twee gescheiden lage jitter master clocks (één voor 44.1, 88.2 en 176.4 kHz en één voor 48, 96 en 192 kHz), verzorgt een Cirrus Logic CS4351 tenslotte de omzetting van digitale naar analoge signalen bij een gezonde maximale uitgangsspanning van 2 volt en een inwendige impedantie van 600 Ohm. Hierdoor vormen ook langere kabels geen probleem, wat zeker in geval van zo'n universeel inzetbaar klein DAC'je, welke mogelijk vaak wat verder van de versterker af zal staan, een groot pluspunt is.

Luisteren

De MyDac bevindt zich in een druk bevochten prijsklasse waarin om iedere millimeter marktaandeel hevig wordt gevochten. Mede doordat mijn referentieketen (Master Contemporary C luidsprekers, Unison Research Performance geïntegreerde single ended buizenversterker, Sonore Epilog voorversterker, Mirror Image mono eindversterkers en North Star Design 192 MK CD loopwerk met Extremo DAC) over een los topkwaliteit CD loopwerk beschikt en ik alleen in mijn geoptimaliseerde luisterruimte van streaming audio toepassingen gebruik maak, besluit ik de Micromega MyDac dan ook vooral in deze configuratie op te nemen. Als eerste situatie kies ik het NSD CD loopwerk en ga proefondervindelijk vaststellen welke digitale kabel de best klinkende verbinding vormt tussen deze bron en de MyDac. Een in mijn opinie vaak erg onderschat item, want de keus van een digitale kabel kan het eindresultaat in hoge mate beïnvloeden. In een later stadium zijn naast het CD loopwerk, ook enkele andere zeer hoogwaardige CD spelers met een digitale uitgang aan boord ingezet. Een album wat zeer geschikt is om zowel heerlijk muzikaal van te genieten als om apparatuur mee te testen, is La Tarantella van L'Arpeggiata onder leiding van Christina Pluhar (Alpha 503). Deze buitengewoon goede, op Zuid-Italiaanse barokmuziek geënte klassieke opname, is een toonbeeld van natuurlijke timbres, dynamische expressie, verfijning, zaalgevoel en gepassioneerd spelende topmusici. Al bij het eerste nummer La Carpinese (Tarantella) en gebruikmakend van een in eerste instantie goede en prijstechnisch bijpassende Sign Audio Technology digitale kabel, word ik bijna overvallen door de uitzonderlijke kwaliteiten van deze DAC. Naast de opvallend goede opnamekwaliteit van La Tarantella, is het naast de prachtige muziek vooral de hypernatuurlijke plaatsing van de zangstemmen die dit album voor mij zo onweerstaanbaar maakt. Op een uitgewogen fasereine set, kun je de stemmen echt heel natuurgetrouw in alle drie de dimensies virtueel voor je ogen zien bewegen. Hierdoor neemt niet alleen het gevoelsmatig realisme sterk toe, maar stelt het de luisteraar ook in staat, zich nog meer in de muziek zelf te verdiepen. En ondanks zijn belachelijk lage prijs, weet de MyDac alleen al op dit aspect, menige kostbare high-end DAC eens flink op zijn nummer te zetten. Want in tegenstelling tot wat ik normaliter voor € 299,- zou verwachten, is het 3D ruimtebeeld en zaalgevoel absoluut op het > € 1.500,- DAC niveau!

Nog beter...

Maar het kan nog beter, want naast de mooi geplaatste virtuele zangstemmen, is het La Tarantella album ook erg gevoelig voor ongewenste kleuring of transiënt versmering. En gaandeweg de CD, die ik in zijn geheel met groot plezier via deze DAC uitluister, probeer ik tevens een groot aantal digitale kabels uit. En met verbluffende resultaten mag ik wel zeggen. Want naast de forse gehoormatige verschillen, laat de MyDac ook heel goed en duidelijk de eigenschappen per kabel horen. In mijn situatie en bij alle voorhanden zijnde S/PDIF bronnen, is bij deze DAC de Sonore Digital Reference de absolute winnaar. Niet alleen klinkt samen met de Micromega de tonale balans als één groots natuurlijk geheel, ook de resolutie, dynamische schakeringen en vloeiendheid komen het meest overeen met hetgeen ik regelmatig bij akoestische live concerten waarneem. Nu de digitale kabel is bepaald, is niet alleen het ruimtebeeld nog beter gelaagd, maar profiteren vooral de tonale balans en kracht in het laag en middenlaag van deze verbetering. Het volgende album genaamd 'Horns for the Holidays' (RR-126), is een van mijn nieuwe favorieten binnen het ruime Reference Recordings oeuvre. Eindelijk weer eens een echt leuke en smaakvol gearrangeerde klassieke kerst CD. Eén die vol staat met afwijkend bewerkte kerstliederen en muziek bevat met een knipoog. Naast werkelijk prachtig geregistreerde koperblazers en luid roffelende percussie, omgeven door de indrukwekkend mooie akoestiek van het Meyerson Symphony Center, is het

voor mij vooral organist Mary Preston, die onder verschillende nummers van deze CD haar ferme handtekening zet. In 'Festival Fanfare', 'A Christmas Festival' en 'Russian Christmas Music' zijn dan ook met regelmaat afgrondiepe orgeltonen te horen die de luisterruimte letterlijk op de grondvesten doen schudden. Van hoog tot laag laat de MyDac deze muziek op verbluffende wijze tot zijn recht komen, waarbij vooral het prachtige doorzicht, hoge ogen gooit. Want niet alleen worden alle instrumentgroepen opvallend goed gescheiden, ook bij luide complexe passages krijgen ze geen ongewenste hardheid mee en dat is in deze prijsklasse beslist geen gemeengoed. Wanneer ik de Micromega uiteindelijk direct vergelijk met de (veel duurere) overige aanwezige DAC's en CD spelers, dan kan de MyDac deze groep met zijn spontaniteit, openheid, spelplezier en ruimtelijke gelaagdheid, nog opvallend goed bijhouden. Waar dit dappere dac'je echter wel wat veren moet laten, is in minder diep verzadigde natuurlijke timbres, een licht ontbreken van kracht en definitie in het diepste laag en een subtiel ontbreken van zachtheid in het hoog. De hierboven genoemde punten moeten echter absoluut worden gezien, want prijs gerelateerd is mij op dit moment gewoon niets beters bekend dan deze MyDac.

Streaming audio

In een laatste ronde heb ik de MyDac tenslotte nog uitgebreid aan de tand gevoeld met gebruikmaking van een Aurender S10 muziek server en een Apple MacBook Pro laptop met Pure Music software aan boord. Omdat ik naast de Aurender ook van een Mac gebruik maak, zijn alle benodigde drivers reeds keurig op mijn laptop aanwezig. Windows gebruikers dienen echter de Micromega site te raadplegen, om daar de meest actuele USB 2 driver te kunnen downloaden. Ik start met het afspelen van enkele van CD geripte bestanden middels de Apple laptop, waarbij een Audioquest Diamond USB kabel als verbindingkabel dient. De Britse symfonische rockgroep Supertramp heeft met hun in 1974 uitgebrachte album 'Crime of the Century', een waar artistiek pareltje neergezet. Nummers als 'School' en 'Dreamer' zitten bijna in het hoofd van iedere volwassene gegrift en zeker voor die tijdspanne is het album buitengewoon goed en vooral dynamisch opgenomen. Wanneer 'School' door de MyDac wordt weergegeven is het genieten geblazen. De voor Supertramp zo typerende ijle mondharmonica die het begin van het nummer inleidt, daarna de invallende emotioneel beladen stem van Roger Hodgson en als apotheose een zinderende klimax, waarbij alle gebruikte instrumenten tegelijk aan bod komen en mijn nekharen recht overeind gaan staan vanwege de overgebrachte bezieling en emotionele impact. Tussen USB en S/PDIF zijn bij de MyDac verschillen hoorbaar in de vorm dat de laatste wat voller, rijker en krachtiger klinkt. Maar helemaal eerlijk en waterdicht is dat vergelijk in dit geval niet te krijgen. Want niet alleen is er sprake van verschillende kabeltypes, maar ook klinkt een MacBook Pro met Pure Music gewoon anders dan een dedicated Aurender. Als laatste beluister ik verschillende hoge resolutie (24 bit) bestanden op de MyDac en om uit te sluiten dat ik naar 'nep' hoge resolutie bestanden luister (er is veel kaf onder het koren), besluit ik gebruik te maken van enkele albums uit de Reference Recordings catalogus die ik erg goed ken. Op klassiek gebied kies ik voor The Concord Chamber Music Society met werken van Brubeck en Gandolfi (HR-122-HRx) en het Kansas City Symphony orkest met 'Britten's Orchestra' (HR-120 HRx). Op het jazz vlak ga ik voor één van mijn all time Reference Recordings favorieten in de vorm van Dick Hyman met 'From the age of Swing' (HR-59 HRx). Alle drie de albums speel ik af met gebruikmaking van een Aurender S10 en Sonore Digital Reference S/PDIF verbinding. Niet alleen benut ik op deze manier de optimaal hoogste kwaliteit die met de MyDac bereikbaar is, maar ook laat deze budget DAC nu horen, dat hij zelfs in dit referentiesegment niet altijd meer de beperkende factor is. Want alle drie de albums laten de typerende kenmerken waardoor Reference Recordings zo bekend is geworden, glansrijk en gloedvol horen. De

expressieve en spannende jazz invloeden van Brubeck, de waanzinnige dynamieksprongen en klankkleurschakeringen bij Britten en de zoetgevoicede swing in een prachtig natuurlijk aandoende akoestiek van Dick Hyman.

Conclusie

De laatste tijd wordt de markt overspoeld met steeds maar goedkopere DAC's. Sommige matig, maar de meesten presteren eigenlijk toch wel heel behoorlijk tot zelfs zeer goed. De MyDac is echter een verhaal apart en staat op het moment van schrijven, helemaal bovenaan de keten, wat betreft de DAC's in deze prijsklasse die ik tot nu toe heb gehoord. Het apparaatje is zelfs zo goed dat hij in de prijsklasse tot zo'n € 1.500,- nog steeds moeiteloos kan meekomen. Iets wat ik uiteraard zelf heb getoetst door op een keer een aantal geofende en regelmatig passerende 'high-end luisteraars', verschillende bekende en kostbare DAC's te laten horen. Althans dat dachten ze ... Na de zich steeds herhalende opmerking dat je toch heel goed kon horen dat product 'X' weer zo herkenbaar stond te spelen, prikte ik vervolgens de zeepbel door en trok en passant de stekker los van het spelende apparaat. Uiteraard bleef de muziek gewoon doorspelen, waarna ik met een onverholen grijns de er pal achter staande MyDac naar voren schoof. Met een blik vol ongeloof hoorde ik nog net de zacht uitgesproken woorden, 'Oh My...'